

rev 15-8-90

LA MESQUITA DE CORDUBA

No oblidaré mai més la claredat
vora el Guadalquivir.

Dolç és el riu
amable és el jardí.
Lluïen com el cel, aquells tarongers
quan de sobte les flors van fer-se estrelles.
El vent sobrevolava el jardí i l'esfullava,
així nosaltres entrarem en el temple mirífic.

Aquí, en el bosc de marbre sens fi
D'arbres de pedra
Tiges fossilitzades - penjant de la nit -
Marbre, full sobre full,
Pedra, gruix sobre gruix,
Capitells com ruscs d'abelles,
forat posat a frec de forat,
Sanefes cal.ligràfiques
Signe sobre signe,
Reflexes d'ombra en petxines daurades.
Marbristes, burinadors, guixaires,
homes d'oficis ancestrals;
mans cabalístiques treballant amb afany.

En el Mirhab blau sobre or,
cova encantada amb tresors de pregàries
que com ocells lluminosos
s'escampen pels arbres de pedra
blancs com la neu, negres pel foc.
Branques dures; ferradures enllaçades
simètricament empilades,
- primavera de magraners i ametllers -

No oblidaré mai més la claredat
Vora el Guadalquivir.

RIEL CAROL
Sarrià, Març de 1986

